



Erfgoed in beeld



8

In dit nummer:

- De trap van **Escher**
- **Prinsenhof**, centrum van bestuur en rechtspraak
- Hoe staat het met de **Eusebius**?
- Uniek onderzoek bij sanering **gasfabrieksterrein**

Voorwoord

Als kersvers afdelingshoofd van de vakgroep Erfgoed vind ik het heel leuk om een bijdrage te mogen leveren aan deze mooie nieuwsbrief. Natuurlijk omdat ik trots ben dat de mensen van de vakgroep met zoveel passie over hun werk vertellen, maar vooral ook omdat deze nieuwsbrief een mooie aanleiding is om met elkaar in gesprek te raken over alle prachtige plekken en monumenten die Arnhem kent. Ik nodig u dan ook van harte uit om er op uit te trekken en zelf te gaan kijken.

In deze nieuwsbrief wordt uitgelegd wat bomkraters met erfgoed te maken hebben; wordt een prachtig herbestemmingsproject uitgelicht – de school aan de Heselbergherweg – en is er aandacht voor de trap van Escher, het gasfabriekterrein en de Eusebiuskerk. Uit het lezersonderzoek dat dit najaar gehouden is, kwam naar voren dat u veel interesse heeft in artikelen over de geschiedenis van Arnhem. Daarom in dit nummer aandacht voor het bestuurlijke hart van Arnhem, het gebied van de Prinsenhof.

Ik wens u allen veel leesplezier!

Björn Uffing, afdelingshoofd

De trap van Escher

De trap van zijn middelbare school vormde voor de beroemde graficus M.C. Escher een inspiratiebron voor een aantal van zijn beroemdste prenten. Het markante geheel van bordestrappen, balustraden en moorse zuilen die de hal van de HBS aan de Schoolstraat kenmerken, is in die prenten herkenbaar terug te vinden.



Het trappenhuis in de hbs aan de Schoolstraat in het Spijkerviertel in Arnhem inspireerde Escher tot het maken van zijn beroemde prent 'Klimmen en dalen'.

Escher woonde van 1902 tot 1917 in Arnhem. Op de HBS aan de Schoolstraat in het Spijkerviertel leerde de wereldberoemde graficus van tekenleraar F.W. van der Haagen hoe hij linoleum-snedes kon maken. De gravures die verwijzen naar het Arnhemse trappenhuis heeft Escher gemaakt in de eerste jaren na de Tweede Wereldoorlog. In het trottoir voor het rijksmonument is nu een 'Arnhemse kantstrook' geplaatst. 'Arnhemse kantstroken' zijn een initiatief van het Arnhemse

Historisch Genootschap Prodesse Conamur. Op deze langwerpige plinten wordt verteld van bijzondere personen die op de betreffende plek zijn geboren, hebben geleefd of zijn overleden, of van bijzondere gebeurtenissen die zich er hebben afgespeeld.

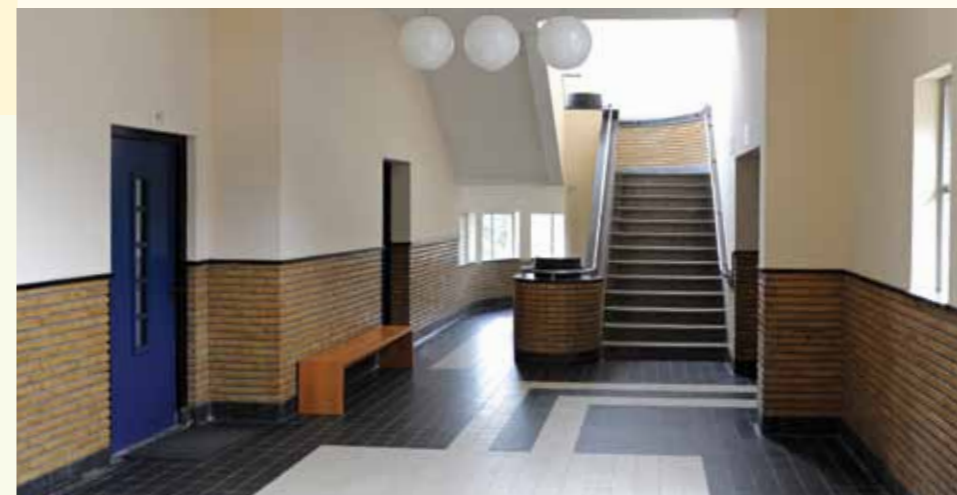


Wonen in een monument

Nieuw voor oud

Heerlijk wonen in een school

Ze waren op zoek naar iets nieuws, Thor en Kristel. "Van een bovenwoning naar een niet-traditionele woning – want die hebben vaak te kleine kamers – iets industrieels, oh ja en ook nog in Arnhem-Noord", zo verwoordt Thor Smits hun nieuwe woonwens van een paar jaar geleden. "Best lastig, beseften wij". Het Rijksmonument waar zij sinds een jaar in wonen voldoet aan hun wensen: een voormalig schoolgebouw dat van buitenaf nog steeds herkenbaar is als school; woningen in de oude klaslokalen; portalen, trappen en gangen die grotendeels intact zijn gebleven.



En voor ons belangrijk: we wilden zelf niet al te veel klussen. Dat hoefde hier niet, behalve natuurlijk de inrichting, dat is het voordeel als alles opgeknapt of nieuw wordt opgeleverd".

NUTTELOZE RUIMTE

Het gebouw heeft totaal 32 woningen; 23 woningen in de oudbouw en 9 appartementen voor ouderen in de nieuwbouw. "De woningen hebben verschillende afmetingen dat betekent ook een divers gezelschap aan bewoners. Er woont hier van alles, maar de boventoon zijn toch wel de veertigers, zoals wij dus," zegt Thor.



De voormalige ULO school nr.8 aan de Heselbergher uit 1932 is een echt Arnhem product: gebouwd in opdracht van de gemeente Arnhem en ontworpen door J. van Biesen van de toenmalige dienst Gemeentewerken. Anno 2014 zouden we hier het beeldmerk **made in [Arnhem]** op plakken! De school maakt deel uit van een reeks architectonisch hoogwaardige openbare scholen uit de eerste helft van de 20ste eeuw. Kenners zien in het ontwerp de invloed van architect Dudok en dan met name zijn scholen in Hilversum uit het interbellum (periode tussen WO I en WO II).

binnen en we stappen in feite een voormalig klaslokaal binnen. Hoge plafonds en dito raampartijen (met de originele stalen kozijnen) herinneren daaraan. Nu is het een grote woonkeuken. Een draaitrap gaat naar boven, naar de woonkamer, slaapkamer, studeer/werkkamer, badkamer, het is er allemaal. In de woning zelf is alles strak afgewerkt, behoudens een enkel stenen muurtje. "Nee, je vindt hier ook geen engeltjes of ornamenten aan het plafond. Het is 'oud' van buiten, strak van binnen.

GEEN GEKLUS

Eenmaal binnen horen we de echo van de duizenden stemmen van leerlingen - nou ja, bij wijze van spreke. Het prachtige portaal zou best wel eens als borrelruimte voor de huidige bewoners dienst kunnen doen. Gelijk rechts de originele trap naar boven. Links de gang in met de oorspronkelijk betegelde nissen voor de kapstokken aan de ene kant en voordeuren van de appartementen aan de andere kant. Thor laat ons



"Het trappenhuis is in feite een nutteloze ruimte, voor een ontwikkelaar. Dat kost alleen maar geld, want je zou er meer woningen in kwijt kunnen. Maar behoud hiervan was een voorwaarde bij de herbestemming. Andere elementen als de gangen boven, kleinere klaslokalen en kasten zijn weer 'opgeofferd'. Uiteindelijk gaat het in zo'n proces om een samenwerking en goede samenwerking tussen ontwikkelaar, architect en gemeente om er gezamenlijk uit te komen. Dat is hier goed gelukt. En het resultaat is dat wij hier heerlijk wonen"!

NB: De restauratie en herbestemming van de voormalige school tot wooncomplex, heeft in 2013 de Willem Diehlprijs ontvangen.

Colofon

Dit is een uitgave van de gemeente Arnhem, afdeling Ruimte, vakgroep Erfgoed
Redactie: Carolien Loomans, Hilde Paulus
Tekstbijdragen: Martijn Defilet, Jos van Dalen, Dick Zweijter, Carolien Loomans, Hilde Paulus, Tak Architecten.
Foto's en afbeeldingen: Gelders Archief, Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed, Braaksma & Roos, Hans Huurdeman, Gemeente Arnhem
Vormgeving: Harald Slaterus
Druk: De Groot, Goudriaan
Oplage: 5.000 exemplaren

Er kunnen geen rechten aan de informatie worden ontleend. Voor aan- en afmeldingen van deze nieuwsbrief kunt u een mail sturen naar erfgoednieuwsbrief@arnhem.nl

Prinsenhof, centrum van bestuur en rechtspraak



Detail van de stadsplattegrond uit 1650, getekend door Joan Blaeu (1. Grote Kerk; 3. Prinsenhof; 9. Stadhuis)

Het Prinsenhof heeft grote betekenis voor Arnhem. Het gebied rond de Markt staat al eeuwen bekend als een centrum van Bestuur en Rechtspraak. Op de Markt in Arnhem kwamen in de zeventiende eeuw de Staten van Gelderland samen in het Hof van Gelre. Dit Hof stond ook bekend onder de namen Stadhoudershof en later Prinsenhof. De prinsen Maurits en Frederik Hendrik waren hier stadhouder. Na 1813 werd de Prinsenhof officieel de plaats waar het provinciebestuur bij elkaar kwam. Nog steeds zetelt de Provincie op de plek waar vroeger het Hof van Gelre was.

GESCHIEDENIS VAN DE MARKT

Arnhem kreeg in 1233 stadsrechten toegekend. Kort daarna werd de stad voorzien van een stadsmuur met enkele stadspoorten. Via de Eusebiuspoort (later Sabelspoort) kwam men op de 'Oude Marckt'. Dit was eeuwenlang het grootste plein van de stad en werd daarom ook wel



Hof van Gelre (1742)

de 'Grote Markt' genoemd. De markt lag aan de voet van de Eusebiuskerk (vanaf 1452, ervoor de St. Maartenskerk). De combinatie van kerk en markt zorgde ervoor dat dit gebied als het centrum van Arnhem werd gezien. In de zeventiende eeuw liep de Markt van de Eusebiuskerk in het noorden tot aan de Sabelspoort in het zuiden. Aan de oostzijde van het plein lagen belangrijke gebouwen als het Prinsenhof (ca. 1550), het stadhuis (voor 1390) en het Duivelshuis (vanaf 1538). [Zie ook kaart van Blaeu.]

Aan het begin van de negentiende eeuw werd Arnhem officieel de hoofdstad van Gelderland in het Koninkrijk der

Nederlanden. Arnhem ontwikkelde zich verder als provinciaal centrum van bestuur en rechtspraak. Veel van de verdedigingswerken werden gesloopt omdat ze niet meer nodig waren, ook die rondom de Sabelspoort. Aan de zuidzijde van de Markt werd het hotel des Pays Bas gebouwd. Aan de oostwand van het marktplein verrezen in deze eeuw grote gebouwen: op de plek van het Prinsenhof kwam het Gouvernementsgebouw (1804-1924) en vlak ernaast het Paleis van Justitie (1838). Het Duivelshuis ging vanaf 1830 dienst doen als stadhuis. Aan de westzijde van het plein kwam het Waaggebouw te staan.



Detail van de stadsplattegrond uit 1875

NIEUWBOW VERANDERT DE MARKT

Tijdens de Slag om Arnhem (1944) werden grote delen van Arnhem verwoest. De verwoeste overheidsgebouwen werden vervangen door nieuwbouw. Het beeld van de Markt veranderde flink: het plein werd kleiner, de oostwand kreeg grote gebouwen die op één rooilijn lagen en de focus van het plein werd het nieuwe Huis der Provincie; opvallend genoeg werd het nieuwe 'Huis' niet gepland op de plek van het oude Gouvernementsgebouw maar op die van hotel des Pays Bas. De weekmarkt verdween midden jaren zestig naar het Kerkplein.

NIEUWE HUISVESTING GEWENST

Vandaag de dag zijn de medewerkers van de Provincie niet alleen gevestigd in het Huis der Provincie, maar ook in verschillende kantoorgebouwen aan de Markt. De Provincie wil graag een kleinere en compactere huisvesting, die in verbinding staat met het Huis der Provincie. Drie consortia werken in opdracht van de Provincie aan plannen hiervoor. Met de herinrichting van dit gebied ontstaan kansen om de relatie tussen de binnenstad en de Rijn te versterken en tegelijkertijd het karakter met de dominante, grootschalige kantoorgebouwen, te verbeteren.



HUIS DER PROVINCIE, VOOR OVERHEID EN BURGER

Het huidige Huis der Provincie is een bijzonder gebouw, door een samenspel tussen architectuur en beeldende kunst. Het gebouw werd niet alleen ontworpen voor de overheid maar ook voor de burger. Want, zo vond de architect J.J.M Vegter (1954) de overheid zou niet moeten werken in 'een burcht met afstand tot de burgerij', maar in wisselwerking met de burgerij. De openheid is af te zien aan de grote raampartijen en door (delen van) het gebouw ook open te stellen voor burgers. Vegter combineerde het gebruik van beton en strakke vormen met traditioneel siermetselwerk. Naast de architectonische kwaliteiten van het gebouw is er de rijkdom aan kunst en kunstnijverheid. In het gebouw zien we kostbaar materiaal-gebruik, siermetselwerk, betonreliëfs, mozaïeken, beeldhouwwerken en wandtapijten. Het imposante gebouw met uitzicht over de Rijn is rijksmonument.



Burgemeesterswijk en Transvaal nu ook 'beschermd'

In november 2013 heeft het "Sonsbeekpark en omgeving" van het Rijk de status gekregen van 'beschermd stadsgezicht'. Deze status geeft het nationaal belang aan vanwege de stedenbouw, architectuur en cultuurhistorie. Sonsbeekpark en omgeving omvat naast het park zelf ook Park Zijpendaal, Gulden Bodem en (een groot deel van) de Burgemeesterswijk en Transvaalbuurt. Bijzonder is dat in Arnhem inmiddels al zeven van deze karakteristieke gebieden de status hebben van rijksbeschermd stadsgezicht. Hiermee behoren we tot de koplopers in Nederland.

UITMUNTEND

De voormalige landgoederen Sonsbeek, Zijpendaal en Gulden Bodem vormen samen met de bebouwing in de Burgemeesterswijk en de Transvaalbuurt een gebied met een zeer hoge ruimtelijke kwaliteit. Rondom de fraaie parkgebieden bevindt zich imposante bebouwing, met herenhuisen en villa's. De Burgemeesterswijk en Transvaalbuurt zijn rond de voorlaatste eeuwwisseling gebouwd voor wat toen de gegoede burgerij heette. Bijzonder is de stedenbouwkundige opzet, de samenhang met het Sonsbeekpark en uniek voor Nederland: het gebruik van de hoogteverschillen. De status van rijksbeschermd gezicht is een erkenning van de uitmuntende ruimtelijke kwaliteit van deze wijken en natuurlijk ook voor het werk van de stedenbouwkundigen en architecten die toen in Arnhem werkzaam waren. De gemeente Arnhem heeft een

bestemmingsplan vastgesteld waarin de bijzondere waarden van het gebied zijn opgenomen.



Uniek onderzoek bij sanering gasfabrieksterrein

Tot 1965 domineerde de Arnhemse Gasfabriek het industriële landschap van Arnhem. De fabriek is al lang ter ziele en wat rest is een ernstige vervuiling. Een schrale troost, Arnhem is 'slechts' één van de vele vervuilde terreinen in Nederland. Maar er is een grote schoonmaakactie gaande: tussen 2005 en 2015 worden 148 gasfabrieksterreinen gesaneerd. Het terrein aan de Westervoortsedijk is één van de laatste in die rij, één van de grootste én het enige dat archeologisch wordt onderzocht. En dat is bijzonder want het is nog niet eerder voorgekomen.



Luchtfoto van de gasfabriek en de Westervoortsedijk (ca 1925)

LICHTGAS

Vanaf 1826 zijn in Nederland gasfabrieken gebouwd voor de productie van lichtgas. Daarmee werden in eerste instantie openbare ruimtes en later ook huizen verlicht. De productie van het lichtgas ging gepaard met ernstige vervuiling. In 1844 verrees aan het Roermondsplein de eerste gasfabriek in Arnhem, gebouwd met een licentie voor de levering van gas tot 1869. De vraag naar gas nam echter heel snel toe. En zo begon in 1865 al de bouw van een tweede fabriek aan de Westervoortsedijk. De productie van het gas bleef toenemen en in amper 30 jaar tijd zijn er vijf gashouders bij de fabriek gebouwd; de grootste had een diameter van 40 meter. Rond 1900 begint de concurrentie met electriciteit. Als in 1928 de Arnhemse straatverlichting volledig op electriciteit werkt gaat de productie van lichtgas ter ziele. Op dat moment gebruiken we gas al volop voor ondermeer gaskachels, gasfornuizen, gasboilers en zelfs gaskoelkasten. Ook de bijproducten zoals teer en ammoniak worden veel gebruikt, bijvoorbeeld voor verf en kunstmest.

COMPLEET BEELD

Het archeologisch onderzoek vindt plaats in samenwerking met de saneerder, Sita Remediation en de milieukundig begeleiders van BK-Groep. Er wordt overlegd waar en wanneer er gesaneerd wordt, waarna waarnemingen worden gedaan over de aanwezige resten van de gasfabriek in de bodem. Die worden vervolgens schoongemaakt, gefotografeerd en ingemeten waarna ze worden gesloopt en verwijderd om plaats te maken voor nieuwbouw. Aan de hand van de archeologische gegevens wordt een koppeling gemaakt met de gegevens uit het archief bestaande uit jaarrekeningen, bouwtekeningen en fotomateriaal om zo een zo compleet mogelijk beeld te krijgen van de ontwikkeling van de gasfabriek. Met dit onderzoek wil de gemeente Arnhem erkenning geven aan de zeer belangrijke rol van de gasfabriek voor de ontwikkeling van Arnhem. Enkele grote structuren op het terrein zijn behouden gebleven en krijgen een plek in de nieuwe woonwijk. Mogelijk krijgen de straatnamen een verwijzing naar de gasfabriek.

'Conflictarcheologie' in Stadsblokken-Meinerswijk

Archeologisch onderzoek naar oorlogssporen wint steeds meer terrein. We noemen dit ook wel 'conflictarcheologie'. Dergelijk onderzoek is momenteel gaande in Stadsblokken-Meinerswijk. Rijkswaterstaat graaft hier twee nevengeulen om het water in de Rijn met 7 cm te laten dalen. Dit karwei is onderdeel van *Ruimte voor de rivier*. Het graafwerk verstoort echter archeologische waarden uit met name de Tweede Wereldoorlog, waaronder loopgraven, munitie- of schuilnissen, sporen van geallieerd ondersteuningsvuur voor de Airborne-troepen bij de John Frostbrug en onderdelen van een baileybrug uit 1945 (een noodbrug naar ontwerp van de Brit Donald Bailey). Daarom worden alle vondsten eerst zorgvuldig gedocumenteerd. In dit gebied zijn ook nog niet-gesprongen explosieven aanwezig; het verwijderen daarvan uit bomkraters vindt plaats onder toezien oog van archeologen. Ter hoogte van twee voormalige Duitse stellingen vindt



bovendien een opgraving plaats. Resten van de IJssellinie, in Meinerswijk zowel boven- als ondergronds aanwezig, kunnen we ook rekenen onder conflictarcheologie. Uit de jaren '50 en '60 van de vorige eeuw zijn vooral losse onderdelen van verdedigingsobjecten aangetroffen; deze zijn achtergebleven na afbraak en herinneren aan de tijd dat men door middel van inundatie een eventuele communistische opmars wilde vertragen.

Wederopbouw monumenten

De wederopbouwperiode was een tijd van herstel van oorlogsschade en schaarste maar ook van economische groei, optimisme en vernieuwing. Het Rijk heeft een selectie gemaakt van nieuwe rijksmonumenten uit de periode 1959 tot 1965. In Arnhem gaat het om het Bio-Herstellooord (J. Oud en zn, 1964), de Hogeschool voor de Kunsten (G. Rietveld cs., 1963); de Opstandingskerk (J. Rotshuizen en C. Dekker, 1963) en het Paleis van Justitie (F. Sevenhuysen, 1964). Voor deze gebouwen is een aanwijzingsprocedure gestart.



Bio-Herstellooord



Hogeschool voor de Kunsten



Opstandingskerk

Hoe staat het met de Eusebius?

LANTAARN UIT DE STEIGERS

Het plaatsen van de windhaan, met bladgoud bekleed, was vorig jaar de bekroning van de restauratie van de lantaarn. Na het afbreken van de steiger rond dit bovenste deel van de toren, zijn de bekende Disneyfiguren weer in volle glorie te bewonderen. Vanuit de toren kan men als vanouds genieten van het spectaculaire uitzicht. Inmiddels is gestart met de restauratie van de tweede geleding van de toren. Hierbij wordt een belangrijk deel van de tufstenen gevelbekleding vervangen door nieuwe natuurstenen blokken. Deze nieuwe zogenaamde Weibern tufsteen is afkomstig uit een steengroeve in de Eiffel. Bij geveldelen die gevoeliger zijn voor weersinvloeden en sterker door regenwater worden belast, wordt Peperino uit Italië gebruikt. Het bewerken van de natuursteen vindt grotendeels plaats in de steengroeve en op de werf van de steenhouwer. Deels gebeurt dit ook op de bouwplaats zelf waardoor dit werk voor het publiek zichtbaar is.

EXPOSITIE TOREN

De discussie over een nieuwe bestemming voor de Eusebius is volop in gang. Zo werkt de Stichting Eusebius Arnhem samen met het Airbornemuseum Hartenstein aan het inrichten van een permanente expositie in de toren. De bedoeling is om niet alleen aandacht te geven aan de slag om de brug, maar ook



het verhaal te vertellen van de evacuatie van de stad tijdens de slag. Mogelijk dat bij de 70e herdenking van de slag om Arnhem in september dit jaar het eerste resultaat van deze samenwerking te zien zal zijn.

BERNARD LIEVEGOED UNIVERSITY

De Eusebiuskerk is ook genoemd om onderdak te bieden aan de Bernard Lievegoed University, die zich vooral wil richten op het opleiden van creatieve ondernemers. In februari jl. vond in de Eusebius de oprichting van deze nieuwe onderwijsinstelling plaats. Het idee is om de kerk te gaan gebruiken voor colleges en als aula én er zijn plannen om op het Kerkplein een nieuw gebouw te realiseren. Met deze invulling kan de Eusebius op termijn een vaste gebruiker krijgen.

Korte nieuwsberichten

Zes miljoen met lage rente

Sinds februari dit jaar kunnen monumenten-eigenaren in Gelderland een laagrentende lening uit het Gelders Monumentenfonds aanvragen voor restauratiewerkzaamheden, herbesteding of energiebesparende maatregelen. De rente van deze hypothecaire lening ligt 5% onder de marktrente (met een minimum van 1,5%). De provincie Gelderland heeft hiervoor 6 miljoen euro beschikbaar gesteld. Het Nationaal Restauratiefonds voert de regeling uit. Zowel eigenaren van rijksmonumenten als gemeentelijke monumenten komen hiervoor in aanmerking. Meer informatie: www.restauratiefonds.nl/gelderland.

Arnhemse singels: van vesting-gordel tot centrumring

Eeuwenlang was Arnhem een vestingstad en werd de stad omringd door imposante vestingwerken. Als eerste stad in Nederland mochten - aan het begin van de negentiende eeuw - de vestingwerken gesloopt worden en omgevormd tot groene 'wandeling'. De geschiedenis van onze singels staat uitgebreid beschreven in de nieuwste uitgave van Monuscript (uitgeverij Matrijs, € 9.95).



Duurzaam erfgoed

Wilt u aan de slag met het verduurzamen van uw pand? Wat kunt u doen om het comfort van uw monument te vergroten en de energielasten te verlagen? Op de site www.duurzaamerfgoed.nl vindt u voorbeelden van energiebesparende maatregelen, inspiratie van andere monumenteigenaren en tips. Ook de site www.degroenemenukaart.nl kan u op weg helpen in het bos van verduurzaming.



Werelderfgoednominatie Limes stap dichterbij

De Limes markeert de grens van het uitgestrekte Romeinse Rijk. Deze grens doorkruist ons land van Katwijk naar Lobith en volgt de loop van de oude Rijn. Het Rijk, drie provincies en maar liefst 26 gemeenten, waaronder Arnhem, werken samen aan de UNESCO-nominatie van de Limes. Onlangs is hiervoor een intentieverklaring ondertekend. Als de Limes een plek krijgt op de Werelderfgoedlijst, heeft Nederland het grootste archeologische monument van Europa!

Regionale archeologie

Ook de gemeente Overbetuwe heeft zich aangesloten bij de gemeenten die zich door onze regioarcheoloog laten adviseren. De gemeenten Duiven, Lingewaard, Renkum, Rheden, Rijnwaarden, Rozendaal, Westervoort en Zevenaar participeren al.

Rondleidingen Gilde

De gidsen van de Stichting Gilde Stadswandeling Arnhem leiden u graag rond door onze stad. Zo maakt u al

wandelend kennis met de geschiedenis van Arnhem en haar architectuur en hoort u allerhande verrassende verhalen. Zie voor meer informatie over het aanbod www.wandeleninarnhem.nl

Vrijwilligers voor Open Monumentendag

De Stichting Open Monumentendag Arnhem is op zoek naar vrijwilligers. Het gaat om werkzaamheden van diverse aard op en rond de Open Monumentendag in september. Professionaliteit in en/of affiniteit met (Arnhems) cultureel erfgoed is gewenst. Belangstellenden kunnen zich melden bij Veronique van der Schans, veevanderschans@tiscali.nl.

Erfgoedcentrum Rozet

Heeft u al een bezoek gebracht aan het Erfgoedcentrum in de kelder van het Rozet? Het Erfgoedcentrum vertelt u het verhaal van Arnhem en omgeving in een permanente presentatie. U treft er onder andere archeologische vondsten, gepresenteerd door onze stadsarcheoloog.

Beste monumentenzorg: Arnhem in top 10!

Gemeenten hebben een steeds belangrijkere taak bij de bescherming van ons erfgoed. Wat zijn nu de best presterende gemeenten op het gebied van de monumentenzorg in Nederland? Erfgoedvereniging Heemschut heeft in het najaar van 2013 onderzoek gedaan naar het monumentenbeleid van de 408 Nederlandse gemeenten. Arnhem komt er goed uit en staat in de top 10 van best presterende gemeenten, samen met onder andere Nijmegen, Groningen en Breda! Het geeft aan dat wij alle beleidsmiddelen die een gemeente heeft, daadwerkelijk inzetten. Denk hierbij aan monumentenlijsten, beleidsnota's, een monumentencommissie, cultuurhistorische waardenkaarten en aandacht voor cultuurhistorie in projecten en bestemmingsplannen. De vindbaarheid van gegevens via het internet was een belangrijk aandachtspunt. Het is een mooie opsteker na jarenlange inspanningen op erfgoedgebied!